

SENSE CUES
AL CIM

4/7

Amb Maragda Farràs, directora de la residència d'artistes Entorns, a Mussa, ascendim la Muga, un esplèndid mirador a la Cerdanya allunyat de les masses

Marmotes, cabirols i el tiberi dels voltors

ROSA M. BOSCH

ROSA M. BOSCH
Lles de Cerdanya

Art a la muntanya. Maragda Farràs, a la foto al cim de la Muga, acull a Entorns creadors que s'inspiren en els paisatges de la Cerdanya

El panorama del Cadí des de Traverseres, un dels sis nuclis de població de Lles de Cerdanya, és magnètic i el matí de l'11 de juliol supera les expectatives. A les set, el sol il·lumina la serra i la pluja ens regala un perfecte arc de Sant Martí. Bons presagis per emprendre amb la polifacètica Maragda Farràs la ruta per coronar la Muga, de 2.861 metres, cim veí de la més freqüentada Tossa Plana de Lles.

Aquesta jove graduada en Enginyeria de Disseny Industrial és una d'assídua als estanyes de la Muga. Moltes tardes, quan acaba la jornada laboral, es calça les botes per sortir a bon ritme i relaxar-se en aquest refrescant racó de la Cerdanya. La pandèmia de la covid la va empenyer a gestar Entorns, una residència d'artistes a Mussa o Müsser, un dels pobles que formen el municipi de Lles.

Quedem a Traverseres per pujar fins a l'estació d'esquí de fons que funciona al costat del refugi de Cap del Rec, als paratges on el corredor i alpinista

Kilian Jornet va fer els primers passos a la muntanya. Des del pàrquing, a poc més de 1.950 metres d'altitud, comencem a caminar per la pista que enllaça amb l'àrea recreativa de les Pol·lineres. Després d'uns 30 minuts de marxa, ens desviem a la dreta quan albirem el senyal dels Afronts. Travessem un prat ple de vaques i en veiem a la llunyania una que sembla que estigui morta. Les pastures

Moltes tardes, quan acaba de treballar a Mussa, la Maragda fa la ruta fins al relaxant estany de la Muga

s'alternen amb boscos de pi negre i en aquest bucòlic paisatge de la Cerdanya de Lleida tampoc no hi falten els ramats d'eugues amb les cries. També veiem marmotes i un gran grup d'isards que corren per una cresta. Molts animals i poca gent.

La Maragda diu que no és la millor guia, però avancem sen-

se problemes fins al seu racó preferit, l'estany gran de la Muga, on parem per fer un mos. Aquí gaudim del panorama que ens ofereix un perfecte circ glacial i el cim de la Muga amb tres arestes, la nord molt alpina.

La muntanya com a font d'inspiració és un dels motors d'Entorns, ubicat en un edifici familiar del segle XVIII, Cal Tor. I una de les obsessions de la Maragda és fomentar la recuperació de materials en desús que la modernitat i la comoditat han condemnat a l'oblit. Parla amb passió de com és d'important buscar sortides a la llana d'ovella i al pèl de la cua de cavalls, a més d'encoratjar tasques tradicionals que han anat a menys. L'etern debat sobre la crisi del camp i la urgent necessitat de revitalitzar l'agricultura, la ramaderia i tot el que aquestes activitats comporten, tal com han tornat a posar en evidència els terribles incendis d'aquests dies.

Mentre diaguem sobre el present del món rural, l'impacte de la globalització i la vocació d'Entorns de democratitzar l'art, d'acostar-lo als habitants del seu petit poble, a gairebé

1.300 metres d'altitud i amb uns 40 empadronats, veiem que al cim de la Muga no hi ha ningú, però sí que atalaïem algunes persones a la Tossa Plana de Lles.

Ens falten uns 300 metres per coronar-la i empenem altre cop la marxa. Ja es comença a notar el sol, però la temperatura encara és agradable. Encarem el fort pendent pel coll de la Muga i poc després de les 11 h arribem a dalt. La nitidesa atmosfèrica ens regala una bona vista de la serra del Cadí; del Puigpedrós; el Pessons, entre altres pics andorrans, i un primer pla de la Tossa Plana de Lles.

Estem totes soles al cim una bona estona, fins que arriba esbufegant un animós excursionista. Simpàtic i xerraire, explica que ha seguit la cresta que enllaça els dos pics. "Anava amb un amic, però ha baixat abans, tenia vertigen", explica mentre ens ofereix gominols energètics. "Cada matí pujo a la bici a l'Hospitalet de Llobregat per recórrer 25 quilòmetres, i a la tarda, 15 més a peu, així entreno la resistència", detalla mentre mostra un tatuatge del Pedraforca a la cama. "L'he pujat deu vegades! La muntanya és la meua passió", proclama.

Ens acomiadem i enfilem la baixada fins a l'estany gran per desembocar als prats on a primera hora pasturaven vedells amb les mares. Veiem molts voltors que sobrevolen la zona, cada vegada més. Hi deu haver un animal mort? Ens hi acostem i comprovem que els rapaços devoren la vaca que havíem observat unes hores abans. Un concorregut tiberi.

La Maragda ens proposa de tornar al refugi de Cap del Rec per una pista a prop de la que hem agafat d'anada al matí. Esquivem la multitud de pins caiguts enmig de la via. Però aviat desistim i busquem la via principal. La calor ja fa efecte després de gairebé sis hores de recorregut, incloent-hi parades. En total, 18,4 quilòmetres, més de 900 metres de costes, però sense dificultats tècniques.

La Muga consta al repertori dels 100 cims que la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya (FEEC) va posar en marxa el 2006 per donar a conèixer les muntanyes de Catalunya i Andorra. Es tracta de culminar-ne 100 d'una llista de 522.

Després d'aquesta incursió a la Muga, la Maragda torna a casa i es posa la granota d'apicultora per anar a treure la mel de diversos ruscus. Sis anys després d'arribar a la Cerdanya està completament adaptada a la vida rural que fusiona amb els projectes artístics creats per Entorns. ●

